

ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΑΣΕΙΣ

Πρώιου Χαρίκλεια, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια, Τμήμα Εκπαιδευτικής και Κοινωνικής Πολιτικής Πανεπιστημίου Μακεδονίας
Πλατσίδου Μαρία, Καθηγήτρια, Τμήμα Εκπαιδευτικής και Κοινωνικής Πολιτικής, Πανεπιστήμιο Μακεδονίας

Σπανίδου Σοφία, ΜΑ, Ειδική Παιδαγωγός
Σταμούλη Βασιλεία, Ειδική Παιδαγωγός
Μπενάζη Αρχοντία, Ειδική Παιδαγωγός
Συντονίστριες της Ομάδας ΕΡΩΔΙΟΣ,
Μέλη της εθελοντικής ομάδας iRoDi Festival

Πρώιου Χαρίκλεια:

Θα ήθελα να πω καταρχάς συγχαρητήρια σε όλους τους εθελοντές και εθελόντριες για την προσπάθεια που κάνετε. Συγχαρητήρια, μέχρι εδώ είναι φοβερή. Πριν σας συστήσω στα μέλη της μουσικοθεατρικής ομάδας ΕΡΩΔΙΟΣ, θέλω πρώτα να σας πω λίγα λόγια για το πρόγραμμα ΧΟΠΑ ΗΡΩΕΣ 112. Στα πλαίσια του εκπαιδευτικού προγράμματος ΧΟΠΑ ΗΡΩΕΣ, Χέρι Ομιλία Πρόσωπο Αμέσως και το 112 τηλέφωνο έκτακτης ανάγκης, πάνω από 20 εθελοντές και εθελόντριες έχουν συνεισφέρει ανιδιοτελώς τον χρόνο, την ενέργεια, τις γνώσεις τους με σκοπό την πρόληψη των σοβαρών συνεπειών ενός αγγειακού εγκεφαλικού επεισοδίου μέσω της εκπαίδευσης των μικρών παιδιών. Οι εθελοντές εθελόντριες του προγράμματος είναι προπτυχιακοί και μεταπτυχιακοί εκπαιδευτικοί, γονείς, ειδικοί στα πλαίσια της υγείας και άνθρωποι που έχουν όλοι το κοινό όραμα αυτό, το οποίο είναι να σώσουμε ζωές.

Και πώς θα σώσουμε ζωές; Γνωρίζουμε ότι το αγγειακό εγκεφαλικό είναι το νούμερο ένα αίτιο αναπηρίας στον κόσμο και ένας στους τέσσερις από εμάς, από τους ανθρώπους θα πάθει εγκεφαλικό. Τουλάχιστον ένα στη ζωή του. Πολλοί όμως από τους εθελοντές μας έχουν γίνει πρεσβευτές του προγράμματος στην πόλη τους, δημιουργώντας κοινωνικά δίκτυα και συνεργασίες μεταξύ του προγράμματος ΧΟΠΑ ΗΡΩΕΣ 112 και σχολείων και λοιπών εκπαιδευτικών φορέων. Αυτά τα άτομα έχουν

βραβευτεί από την ANGELS. Σε συνεργασία με την ANGELS το βραβείο τους έχει υπογράψει και ο πρόεδρος της ANGELS για τον εθελοντισμό τους και τον Μάιο του 2020-2021 ολοκληρώθηκε η συμμετοχή μας στο (...) της ευρωπαϊκής ομοσπονδίας νευρολογικών οργανώσεων στο πλαίσιο το οποίο κατατάχθηκε ένα βραβείο για τη συμμετοχή των εθελοντών που είχαμε σε αυτό το πρόγραμμα. Ειδικότερα δύο άτομα που ένα γνωρίσατε μόλις τώρα έχουν παίξει ένα μεγάλο ρόλο...

Καρτασίδου Λευκοθέα:

Χαρούλα συγγνώμη, μιλάς λίγο γρήγορα. Και επειδή αγαπάμε πάρα πολύ τον Σπύρο μας και θέλουμε να τον φροντίζουμε, αν μπορείς βοήθησέ τον γιατί δυσκολεύεται. Είναι και πολλές οι ξένες λέξεις...

Πρώιου Χαρίκλεια:

Συγγνώμη Σπύρο, συγγνώμη σε όλους μα είμαι ενθουσιασμένη και μιλάω γρήγορα, το ξέρω. Χαίρομαι που είμαι εδώ. Τον Μάιο του 2020-2021 όπως είπα βραβευθήκαμε και γνωρίζω πως εδώ παραβρίσκονται η Χρυσάνθη Μανούσακα που είναι στο ρόδι και στο ΧΟΠΑ ΗΡΩΕΣ, καθώς και η Δήμητρα Κόνιαρη από το τμήμα μουσικής που μας βοήθησε και αυτή στο πρόγραμμα. Χαίρομαι που έχουμε κοινά στοιχεία.

Θα ήθελα να σας πω με μεγάλη χαρά ότι η πρώτη εφαρμογή έγινε το 2019 στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας με τρία παιδιά. Στη συνέχεια με 66 παιδιά και τώρα 37 χώρες σε όλο τον κόσμο εφαρμόζουν το πρόγραμμα δια ζώσης ή διαδικτυακά. Στη Βραζιλία, στην Πορτογαλία, στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, στην Ισλανδία, στον Καναδά, στη Νότια Αφρική, δεν μπορώ να πω όλες τις χώρες είναι πάρα πολλές αλλά παγκοσμίως πάνω από 326.000 παιδιά σε περίπου 2.500 σχολεία έχουν εκπαιδευτεί με το ΧΟΠΑ ΗΡΩΕΣ και 8.000 εκπαιδευτικοί γνωρίζουν το πρόγραμμα και το εφαρμόζουν αυτή τη στιγμή. Ο στόχος μας είναι 1 εκατομμύριο παιδιά. Να πω για την πατρίδα μας, στην Ελλάδα 9.000 παιδιά, 300 σχολεία και 800 εκπαιδευτικοί συμμετέχουν στο πρόγραμμα προς το παρόν, αλλά έχουμε τη χαρά να σας πούμε ότι μόλις πριν τρεις μέρες πήραμε την έγκριση από το υπουργείο παιδείας για την υλοποίηση του προγράμματος φέτος σε όλη την Ελλάδα. Απευθυνόμαστε σε μαθητές και μαθήτριες πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης που φοιτούν σε νηπιαγωγεία, δημοτικά γενικής εκπαίδευσης και ειδικά δημοτικά, καθώς και σε μαθητές δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης σε όλη την Ελλάδα και ας ελπίσουμε ότι όλη η Ελλάδα θα έχει σχέση με το πρόγραμμα.

Επίσης πρόσφατα δημιουργήθηκε μια ταινία μικρού μήκους από την BBC Storyworks Commercial Productions όπου ήρθε και στην Ελλάδα πέρα από τις άλλες

χώρες που εφαρμόζουν το πρόγραμμα και δείχνει τα αποτελέσματα του προγράμματος στις διάφορες χώρες που εφαρμόστηκε. Θα σας το βάλουμε αργότερα στη συζήτηση στο chat. Για περισσότερες πληροφορίες για το πρόγραμμα μπορείτε να απευθυνθείτε στο ΧΟΠΑ ΗΡΩΕΣ 112 και μετά χαράς θα δεχθούμε όποιον ενδιαφέρεται να ασχοληθεί εθελοντικά.

Ωραία, τώρα θα θελα να σας συστήσω την κυρία Σπανίδου Σοφία, την κυρία Σταμούλη Βασιλεία και την κυρία Μπενάζη Αρχοντιά. Εύχομαι τα λέω σωστά. Είναι η μουσικοθεραπευτική ομάδα ΕΡΩΔΙΟΣ και το θέμα τους αφορά τη συναίνεση όπως είδαμε πριν στο βίντεο και η οποία δημιουργήθηκε στις αρχές του 2021 με σκοπό να συμπαρασταθεί RoDi και οι εθελοντές της ομάδας του φεστιβάλ είναι εθελοντές που έχουν σχέση με τον καλλιτεχνικό χώρο. Σας δίνω σας δίνω το πλαίσιο να μιλήσετε και σας ευχαριστώ πολύ. Εύχομαι να μην...

Σταμούλη Βασιλεία:

Καλημέρα και από μας. Ευχαριστούμε πολύ για την πρόσκληση να συμμετάσχουμε σαν ομάδα. Είμαστε μουσικοθεατρική ομάδα. Είμαστε εθελοντική ομάδα, είμαστε όλοι εθελοντές. Σκοπός μας είναι να δημιουργήσουμε μια μεγάλη συμπεριληπτική ομάδα με άτομα με και χωρίς αναπηρία στα πλαίσια του φεστιβάλ. Όπως είπε και η κυρία Πρώιου, η ομάδα μας δημιουργήθηκε το 2021 και χωρίζεται σε διάφορες υποομάδες ώστε να μπορούμε να στηρίξουμε όλο το έργο. Η Σοφία μπορεί να μας πει και περισσότερα σχετικά με τις δράσεις του ΕΡΩΔΙΟΥ.

Σπανίδου Σοφία:

Γεια σας και από εμένα. Καλημέρα. Όπως ανέφερε η Βασιλεία, η ομάδα μας συστάθηκε στις αρχές του 2021 και σκοπό έχει να δημιουργήσει παραστάσεις και εκδηλώσεις στα πλαίσια του φεστιβάλ. Η ομάδα μας αποτελείται από μέλη της εθελοντικής ομάδας του φεστιβάλ αλλά και από απόφοιτους, φοιτητές του προπτυχιακού και του μεταπτυχιακού προγράμματος σπουδών, καθώς και άτομα του καλλιτεχνικού χώρου. Για να μπορέσουμε να λειτουργήσουμε καλύτερα, χωρίσαμε την ομάδα μας σε υποομάδες. Έτσι έχουμε τους μουσικούς, τους τραγουδιστές, τους ηθοποιούς, τους χορευτές, σκηνογράφους, σεναριογράφους, σκηνοθέτες και την τεχνική υποστήριξη.

Να σας πω λίγα λόγια για το πώς εμπνευστήκαμε το όνομά μας ΕΡΩΔΙΟΣ. Μέσα της η λέξη ΕΡΩΔΙΟΣ κρύβει τη λέξη έρως, ωδή και ρόδι. Ο ερωδιός είναι ένα πτηνό. Είναι ένα πουλί. Και καθ' όλη τη διάρκεια της ανθρώπινης ιστορίας, τα πουλιά καταφέρνουν να

εμπνεύσουν τους ανθρώπους με την ικανότητά τους να πετούν. Έτσι και εμάς μας παρακινούν να ξεπεράσουμε όλες τις γήινες ανησυχίες μας και να γνωρίσουμε την πνευματική σφαίρα. Έτσι λοιπόν κι εμείς θέλαμε να πετάξουμε ψηλά, όπου θέλουμε, χωρίς κανένας μας το απαγορεύει. Ο έρως... Ο έρως συμβολίζει την έντονη επιθυμία ή την αγάπη και την υπερβολική αφοσίωση σε κάτι. Η λέξη ωδή... Η λέξη ωδή είναι ένα αρχαίο λυρικό ποίημα που χαρακτηρίζεται από προσωπικό ύφος και μεγαλοπρέπεια και εκφράζει τις σκέψεις του ποιητή. Το ρόδι... Το ρόδι συμβολίζει τη γονιμότητα και την ευτυχία, την καλή τύχη, την υγεία, τη χαρά, την αφθονία και την αγάπη.

Έτσι λοιπόν και εμείς η μουσικοθεατρική ομάδα του ΕΡΩΔΙΟΥ φιλοδοξούμε μέσα από τα έργα και τη δράση μας να συμπεριλάβουμε όλες τις παραπάνω έννοιες. Εμπνευσμένοι από τις αρχές και τις αξίες του iRoDi Festival, στοχεύουμε στη δημιουργία μιας μεγάλης συμπεριληπτικής ομάδας, η οποία θα λειτουργεί με άξονες την αγάπη για τις τέχνες και την ελευθερία έκφρασης.

Δυστυχώς οι συνθήκες φέτος λόγω του covid δεν μας επέτρεψαν τη διά ζώσης συνάντηση των μελών της ομάδας και τη δημιουργία κάτι μεγαλύτερο που είχαμε στο μυαλό μας. Όμως καταφέραμε με πολλή αφοσίωση και αγάπη γι' αυτό που θέλουμε, να κάνουμε κάποιες διαδικτυακές συναντήσεις. Και μέσα σε τέσσερις μήνες από τον Μάρτιο μέχρι τον Ιούνιο η ομάδα μας πραγματοποίησε δύο διαδικτυακά πρότζεκτ για τα οποία θα μας μιλήσει η κυρία Αρχοντία Μπενάζη.

Μπενάζη Αρχοντία:

Καλημέρα και από μένα. Η δράση μας όπως είπε και η Σοφία ξεκίνησε μέσα από διαδικτυακές συναντήσεις από τον Μάρτιο μέχρι και τον Ιούνιο περίπου. Είχαμε δύο πρότζεκτ. Το πρώτο είχε ως κεντρικό άξονα το παραμύθι «Ο Χάνσελ και Γκρέτελ» και το δεύτερο είχε ως θέμα «Χρώμα, ζώο και περιβάλλον ζωής». Ζητήσαμε λοιπόν από τα μέλη της ομάδας, που χωρίστηκαν σε υποομάδες ανάλογα με την ιδιότητά τους, να προετοιμάσουν κάτι γι' αυτό και το υλικό ανέβηκε στα social media της ομάδας. Σαν στόχο είχαμε τη συνεργασία, να γνωριστούν τα μέλη μεταξύ τους και να δημιουργήσουμε σιγά σιγά κάποιο υλικό για να μας γνωρίσει και ο υπόλοιπο κόσμος. Το υλικό μπορείτε να το βρείτε σε Facebook και Instagram. Στο Facebook είμαστε με ελληνικά κεφαλαία γράμματα ΕΡΩΔΙΟΣ και στο Instagram erodios_team. Στα πλαίσια του φεστιβάλ αποφασίσαμε να κάνουμε ένα βίντεο για να δώσουμε τη δυνατότητα σε όλα τα μέλη να συμμετέχουν είτε βρίσκονται στη Θεσσαλονίκη, είτε εξ αποστάσεως. Και ελπίζουμε να σας άρεσε το αποτέλεσμα. Ευχόμαστε το επόμενο πρότζεκτ να μπορέσει να γίνει όλο από κοντά, για να είναι και ακόμη καλύτερο.

Σταμούλη Βασιλεία:

Είναι και κάτι ακόμα που θα θέλαμε να προσθέσουμε, ότι πέρα από τη μουσικοθεατρική ομάδα ΕΡΩΔΙΟΣ υπάρχει και η ορχήστρα του φεστιβάλ RoDi Music Orchestra, η οποία ξεκίνησε τη λειτουργία της από την πρώτη χρονιά του φεστιβάλ και αποτελείται από εθελοντές, ερασιτέχνες και επαγγελματίες μουσικούς. Η συντονίστρια της ομάδας είναι η μουσικός ειδικής αγωγής Λένα Καραγιαννίδου. Βίντεο μπορείτε να δείτε καθ' όλη τη διάρκεια του φεστιβάλ. Φέτος προσπαθήσαμε λόγω των συνθηκών να γυρίσουμε από πριν τα βίντεο μας σε στούντιο με τους μουσικούς και τους τραγουδιστές μας και στις εγκαταστάσεις του ΚΔΑΠ ΜΕΑ Πρόσβαση στην Περαία με τη χορωδία των ατόμων με αναπηρία, ώστε να μπορέσουμε με αυτό τον τρόπο να συμμετέχουμε στο φεστιβάλ που πραγματοποιείται εξ αποστάσεως. Και επίσης τα βίντεο και όλες τις δράσεις μπορείτε να βρίσκετε στα social media των εθελοντικών ομάδων και youtube αλλά και στο site του φεστιβάλ.

Πρώιου Χαρίκλεια:

Συγχαρητήρια γι' αυτό. Κυρία Πλατσίδου έχετε κάτι να προσθέσετε;

Πλατσίδου Μαρία:

Είμαι εντυπωσιασμένη από τις τόσες πολλές εθελοντικές δράσεις που έχουμε παρακολουθήσει σήμερα ακόμη και εν συντομία. Είμαι ιδιαίτερα περήφανη γιατί πολλές από αυτές τις δράσεις σχετίζονται με το τμήμα μας. Τα κορίτσια που βλέπετε εδώ είναι απόφοιτες του τμήματός μας. Η Χαρούλα είναι συνάδελφος. Πολλά άλλα παιδιά που συμμετείχαν είναι απόφοιτοι του τμήματος ή φοιτητές του τμήματος και αυτό το πράγμα με κάνει ιδιαίτερα υπερήφανη.

Θα ήθελα να κάνω μια πολύ μικρή εισήγηση για να ανοίξουμε τη συζήτηση, αλλά πριν από αυτό νομίζω ότι είναι και μια άλλη κυρία η οποία θα ήθελε να τοποθετηθεί. Η κυρία Λένα Διαμαντή εκπροσωπώντας το Society of Help and Empowerment. Είναι εδώ κυρία Διαμαντή να μας πει κάτι για την ομάδα της;

Διαμαντή Λένα:

Καλή σας μέρα. Ευχαριστώ πάρα πολύ. Είναι μεγάλη μου χαρά που παρακολουθώ τις εργασίες του φεστιβάλ. Η αλήθεια είναι ότι πρώτη φορά παρακολουθώ τις εργασίες σας. Σήμερα εκπροσωπώ μία γυναικεία ομάδα άτυπη την ομάδα SHE η

οποία ασχολείται με την ενδυνάμωση της γυναίκας σε όλες τις μορφές της καθημερινότητας και της ζωής της, είτε επαγγελματικές είτε οικογενειακές είτε κοινωνικές. Αυτή τη στιγμή υλοποιούμε, έχουμε σχεδιάσει και έχουμε οργανώσει και τώρα υλοποιούμε, ένα διαδραστικό πρόγραμμα, ένα workshop έξι συναντήσεων που αφορά γυναίκες οι οποίες έχουν προβλήματα όρασης, τυφλότητας και βλέπουσες.

Ο στόχος μας είναι αρχικά η αυτογνωσία σε ατομικό επίπεδο και σε ομαδικό επίπεδο, η συνεργασία και η ενσυναίσθηση. Θέλω να σας πω ότι έχουμε έρθει σε επαφή με τον Πανελλήνιο Σύλλογο Τυφλών. Αρωγός μας στην όλη δράση είναι και η ομάδα Ζωή και τα πρώτα αποτελέσματα είναι εξαιρετικά. Περισσότερο βέβαια εμείς οι γυναίκες οι οποίες βλέπουμε, έχουμε το μεγαλύτερο impact. Οι κυρίες οι τυφλές που πλαισιώνουν την δράση είναι εξαιρετικές, είναι πάρα πολύ δραστήριες και μας έχουν εμπνεύσει εμάς που βλέπουμε πάρα πολύ και είναι εντυπωσιακό αυτό που συμβαίνει. Η δράση πάει πάρα πολύ καλά. Θέλουμε να συνεχίσουμε. Απλώς θέλω λίγο να σας πω πως την έχουμε υλοποιήσει. Μέσα από διαδικασίες που έχουμε πάρει από τις τέχνες, θεατρικό παιχνίδι από το θέατρο, μουσικοκινητική αγωγή μέσα από τον χορό και τη μουσική και μέσα από διαδικασίες coaching, προσπαθούμε να βρούμε δρόμους συνεργασίας. Όλες οι γυναίκες, όλοι οι άνθρωποι όχι μόνο γυναίκες, μπορούμε να φτάσουμε στο ίδιο αποτέλεσμα άσχετα από την αφετηρία μας από πού ξεκινάμε ή από τις διαδρομές που μπορεί να επιλέξουμε είτε λόγω προσωπικών επιλογών είτε λόγω κοινωνικών ή άλλων θεμάτων. Χρησιμοποιούμε λοιπόν το θεατρικό παιχνίδι. Χρησιμοποιούμε διαδικασίες coaching, μουσική και καταφέρνουμε να κάνουμε την ενσυναίσθηση και τη συνεργασία πραγματικότητα. Ελπίζουμε ότι όταν ολοκληρωθεί αυτό το workshop να μπορέσουμε να κάνουμε παρόμοια και με άλλες ομάδες. Με άτομα που έχουν κινητικά προβλήματα ή και ενδεχομένως και κώφωση. Είμαστε στη διαδικασία του σχεδιασμού τέτοιων προγραμμάτων και στην αναζήτηση άλλων ομάδων ή φορέων που θα μπορέσουν να στηρίξουν αυτή μας την προσπάθεια.

Όλη προσπάθεια είναι 100% εθελοντική. Δυσκολευτήκαμε πάρα πολύ να βρούμε χώρο για να στεγάσει αυτή την δράση. Τελικά μας βοηθάει μια άλλη εθελοντική ομάδα, γιατί εμείς οι εθελοντές τελικά νομίζω ότι αλληλοστηριζόμαστε και υποστηρίζει ο ένας τον άλλον. Είναι μια ομάδα εθελοντική πολιτικής προστασίας, την οποία την ευχαριστούμε πάρα πολύ και ελπίζουμε ότι και του χρόνου θα είμαστε εδώ στο φεστιβάλ με νέες δράσεις να σας μιλήσουμε και με πολύ καλά αποτελέσματα απ' όλα αυτά που διοργανώνουμε. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Πρώιου Χαρίκλεια:

Κυρία Διαμαντή συγχαρητήρια καταρχάς για αυτή τη δράση. Να ενδυναμώσουμε γυναίκες ό,τι και να υπάρχει είναι τέλεια σαν ιδέα. Θα ήθελα απλώς να σας ρωτήσω μήπως υπάρχει και μια σύγχυση με το ευρωπαϊκό SHE, το Schools for Help in Europe που είναι κάτω από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας; Και απλώς να μην υπάρξει σύγχυση, γιατί αυτή στην ουσία η δράση η δικιά τους είναι να μπαίνουν στα σχολεία και να συστήνουν στα παιδιά θέματα υγείας. Τυχαίνει να είμαι κι εγώ σ' αυτή την ομάδα και απλώς να μην υπάρξει τέτοια σύγχυση. Γι' αυτό σας ενημερώνω ότι υπάρχει ένα SHE, Schools for Help in Europe.

Διαμαντοπούλου Λένα:

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ για την παρατήρηση. Η ομάδα η δική μας, απλώς εγώ το έκανα εν συντομία είναι Society for Help and Empowerment. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ για την παρατήρηση. Θα το λάβουμε υπόψη μας, έτσι ώστε να μην υπάρχει καμία παρανόηση είτε σε κάποια ανακοίνωση που θα βγάλουμε είτε σε οτιδήποτε άλλο.

Πρώιου Χαρίκλεια:

Αλλά συγχαρητήρια μπράβο. Είναι κανείς άλλος που έχει ερωτήσεις; Μαρία.

Πλατσίδου Μαρία:

Θα έλεγα ότι εσείς μπορείτε κυρία Διαμάντι να το κάνετε SHEM ας πούμε ή οτιδήποτε άλλο.

Διαμαντοπούλου Λένα:

Θα το σκεφτούμε πάρα πολύ σοβαρά και ενδεχομένως να υπάρξει κάποια αλλαγή. Εξάλλου δεν είμαστε όπως σας είπα, δεν έχουμε νομική υπόσταση αυτή τη στιγμή. Είμαστε μια άτυπη ομάδα που η αλήθεια είναι ότι έχουμε κάνει πάρα πολλές δράσεις όσο χρόνο βρισκόμαστε μαζί εμείς οι γυναίκες, οι οποίες πραγματικά τουλάχιστον στην πόλη της Θεσσαλονίκης καταλαβαίνουμε ότι έχουν ένα πολύ σημαντικό impact. Σας ευχαριστώ.

Πλατσίδου Μαρία:

Έχουμε δει σήμερα πολλές εθελοντικές πρωτοβουλίες και πολλούς ανθρώπους που εμπλέκονται στον εθελοντισμό. Να θυμίσω ότι ο εθελοντισμός μπορεί να αφορά ένα

άτομο, τη βοήθεια που προσφέρει κάποιος σε κάποιον φίλο. Μπορεί να αφορά ένα κοινωνικό σύνολο. Παραδείγματος χάρη μια ομάδα ΑμεΑ ή μπορεί να φορά έναν σκοπό, το να γίνει το φεστιβάλ αυτό που είναι ένα κατεξοχήν εθελοντικό γεγονός. Ό,τι και να είναι, το ερώτημα που τίθεται σε κάποιον είναι γιατί, τι ευχαρίστηση βρίσκουν όλοι αυτοί οι άνθρωποι να αφιερώνουν τόσο πολύ χρόνο και τόση πολλή προσπάθεια σε μία εθελοντική δράση.

Υπάρχουν διάφορες απαντήσεις. Θέλω να σας δώσω μία μόνο που προέρχεται από το δικό μου χώρο τον ερευνητικό την ψυχολογία. Πρόσφατες έρευνες λοιπόν έχουν δείξει ότι οι άνθρωποι που περνάνε καλά είναι ευχαριστημένοι από τη ζωή τους αλλά οι άνθρωποι που ζουν για κάποιον σκοπό είναι ευδαιμόνες. Όχι μόνο δηλαδή περνάνε καλά αλλά νιώθουν μια βαθιά ικανοποίηση και ευχαρίστηση από τη ζωή, μία ευδαιμονία με την αρχαία ελληνική έννοια της λέξης. Γιατί; Έγιναν διάφορες έρευνες, μέτρησαν διάφορα παθολογικά χαρακτηριστικά αυτών των ανθρώπων και διαπιστώθηκε ότι αυτοί που ζούσαν για έναν σκοπό είχαν ένα νόημα στη ζωή τους. Παρένθεση. Ο εθελοντισμός μπορεί να είναι ένας τέτοιος σκοπός, ένα τέτοιο νόημα. Αυτοί λοιπόν ήταν οχυρωμένοι απέναντι σε φλεγμονές, το ανοσοποιητικό τους σύστημα ήταν πιο ισχυρό, ο ψυχικός τους κόσμος ήταν πιο ενδυναμωμένος. Υπάρχουν πολλά άλλα τέτοια ευρήματα που δείχνουν ότι τελικά αυτό που προσφέρεις με τη μορφή ενός εθελοντικού σκοπού, με τη μορφή μιας υπηρεσίας προς το κοινωνικό σύνολο, είναι κάτι που επιστρέφει σε σένα με διάφορους τρόπους που αφορούν και τη σωματική και την ψυχική και την κοινωνική υγεία. Έτσι για να δώσω έναν ωφελιμιστικό τόνο στις δράσεις τις εθελοντικές, παρότι δε γίνονται γι' αυτό τον σκοπό. Είναι όμως ένα κίνητρο, το οποίο δίνει feedback και κάνει τη δράση αυτή να συνεχίζει να υφίσταται.

Ένα άλλο πράγμα το οποίο σκέφτομαι είναι πώς μπορεί να αναπτύξει κάποιος τον εθελοντισμό σε νεότερα άτομα και σε μεγαλύτερα μέρη-κομμάτια της κοινωνίας μας, καθώς όπως είναι γνωστό από στατιστικές στην Ελλάδα το γενικό σύνολο δεν έχει πάρα πολύ υψηλά ανεπτυγμένες τις δράσεις τις εθελοντικές. Άρα πώς μπορεί να αναπτυχθούν αυτές; Μόνο σκέψεις θα πω, όχι μια αναλυτική εμπειριστατωμένη ανάλυση. Σκέφτομαι λοιπόν ότι ξεκινάει η δράση από μια αντίληψη και η αντίληψη για τον καθένα είναι διαφορετική. Κάποιοι μπορεί να ξεκινούν από μια ανθρωπιστική, να παρακινούνται από μια ανθρωπιστική αντίληψη. Κάποιοι από μία χριστιανική αντίληψη. Κάποιοι από μία οικολογική αντίληψη. Είναι σημαντικό το κίνητρο. Προσωπικά με εκφράζει πάρα πολύ αυτό που έλεγε ο Απόστολος Παύλος σε μια από τις επιστολές του, «Αλλήλων τα βάρη βαστάζετε». Και με εκφράζει πάρα πολύ αυτό ως αντίληψη, γιατί βάζει όλους τους ανθρώπους στο ίδιο επίπεδο. Δεν υπάρχουν κάποιοι που έχουν και προσφέρουν σε

κάποιους που δεν έχουν. Δεν υπάρχουν κάποιοι δυνατοί που δίνουν σε κάποιους αδυνάτους. Είναι ομότιμοι άνθρωποι όλοι, μέλη μιας κοινωνίας που βαστάζει ο ένας το βάρος του αλλουνού, έχοντας την επίγνωση ότι μετά από κάποιον καιρό μπορεί οι ρόλοι να αντιστραφούν και κάποιος άλλος να βαστάζει το δικό μου βάρος στην πραγματικότητα, στην προσευχή, στη συναισθηματική βοήθεια, στην υλική βοήθεια. Όπου υπάρχει ανάγκη και όπου κάποιος μπορεί να βοηθήσει.

Ένα δεύτερο πράγμα που βοηθά στην ανάπτυξη του εθελοντισμού, αυτό ήταν το εναρκτήριο λάκτισμα. Ένα δεύτερο πράγμα είναι η εξωτερική παρακίνηση. Χρειάζεται κάποιος να παρακινήσει κάποιους άλλους. Χρειαζόμαστε κάποιους leaders. Κάποιους που θα τραβήξουν μπροστά και θα μας πάνε και εμάς πίσω. Είμαι περήφανη για τη δουλειά που έχει κάνει η Καρτασίδου με το RoDi και όλες εσάς. Είμαι περήφανη για τη δουλειά που κάνει η κυρία Πρώιου για το ΧΟΠΑ και για όλους τους εθελοντές που παίρνουν μαζί τους για όλες αυτές τις δράσεις που κάνουν. Χρειάζεται λοιπόν κάποιος που να τραβήξει μπροστά, να οργανώσει, να θέσει τις προδιαγραφές. Και ένα τρίτο πράγμα που χρειαζόμαστε είναι πρότυπα ομοτίμων. Δηλαδή συνομηλίκων, φίλων, του ίδιου επιπέδου ως το πω. Ομότιμα άτομα. Έτσι για να παρακινήσει ο ένας τον άλλον, για να γίνει λίγο παρεϊστικό, για να μιμηθούμε με την καλή έννοια και να ανταγωνιστούμε, να συναγωνιστούμε με την καλή έννοια ο ένας στον άλλον στο να κάνουμε και άλλα πράγματα και να περνάμε και καλά καθώς το κάνουμε.

Αυτές ήταν λοιπόν οι σκέψεις μου γύρω από τον εθελοντισμό, που αποτελεί μια δράση που θέλει χρόνο, ενέργεια και χρήμα μερικές φορές αλλά κάνει τη ζωή να αξίζει τελικά. Και σας προτείνω, παροτρύνω το ακροατήριο που είναι 109 άτομα αυτή τη στιγμή, να διατυπώσετε τις ιδέες σας, τις ερωτήσεις σας, τις παρατηρήσεις σας, τις εμπειρίες σας. Έτσι για να το ανοίξουμε και να δούμε και περισσότερες από τις 6 κάμερες-θόνες που βλέπουμε αυτή τη στιγμή. Επομένως παρακαλώ, θα θέλαμε να ακούσουμε και τον κόσμο.

Μανούσακα Χρυσάνθη, υπεύθυνη chat:

Αρχικά να σας ενημερώσουμε ότι στο chat υπάρχουν οι σύνδεσμοι όπου μπορείτε να βρείτε τις δράσεις των ΧΟΠΑ ΗΡΩΩΝ. Από εκεί και πέρα υπάρχει ένα σχόλιο από την κύρια Κετικίδου λέει «Θερμά συγχαρητήρια για το έργο σας. Εξαιρετική προσπάθεια με πολλές δυνατότητες» και έχουμε και μία ερώτηση από την κυρία Κωνσταντίνα Χριστιανοπούλου «Καλημέρα σας. Πότε και γιατί ξεκινήσατε τον εθελοντισμό;», φαντάζομαι προς τα κορίτσια του ΕΡΩΔΙΟΥ.

Σπανίδου Σοφία:

Να απαντήσω εγώ πρώτα κορίτσια; Ωραία. Γεια σας ξανά. Για εμένα εθελοντισμός έχει ξεκινήσει από μικρή ηλικία η αλήθεια είναι, από κατασκηνώσεις και διάφορες δράσεις. Στο πανεπιστήμιο με την κυρία Καρτασίδου ξεκινήσαμε μαζί πριν από 9 χρόνια, δεν θυμάμαι ποτέ μπήκα στο μεταπτυχιακό. Ξεκινήσαμε τις ΜΟΥΣ.Ε.Σ, το Μουσικό Εκπαιδευτικό Σύνολο, με συναντήσεις που κάναμε κάθε Κυριακή μαζί με εθελοντές και είχαμε παιδιά με αναπηρία στα οποία ουσιαστικά προσπαθούσαμε να κάνουμε κοινωνικές δεξιότητες μέσα από τη μουσική. Ήταν μια υπέροχη δράση, με όλες τις δυσκολίες που έχει μια εθελοντική δράση. Γιατί ο εθελοντισμός είναι πάρα πολύ ωραίος αλλά έχει και δυσκολίες οι οποίες μπορεί να είναι στο χρόνο που διαθέτεις, ξεκινάει από εκεί, στο ότι πολλές φορές αυτοί που συμμετέχουν μπορεί να μην το παίρνουν τόσο σοβαρά διότι δεν δίνουν κάποιο χρηματικό ποσό επομένως να έρχονται σε μια συνάντηση και να απουσιάζουν σε άλλες δυο τρεις. Επομένως όταν υπάρχει ομάδα εκεί τα πράγματα λίγο δυσκολεύουν, καθώς και σε δράσεις που θέλεις να κάνεις ως εθελοντική ομάδα και χρειάζεσαι πόρους.

Επομένως είναι και οι δυσκολίες μέσα στον εθελοντισμό. Όμως αν με όλη την καλή διάθεση και σίγουρα με ένα ομαδικό πνεύμα και με την αγάπη προς αυτό που κάνεις βρίσκεις τις λύσεις. Εμείς βρήκαμε πάρα πολλές λύσεις στα προβλήματα μας και καταφέραμε να προχωρήσουμε και μετά από τις ΜΟΥ.Ε.Σ ήρθε το RoDi. Δύο πολύ ωραίες χρονιές ήμασταν από κοντά, κάναμε πάρα πολλές δράσεις, περάσαμε πάρα πολύ ωραία και προσφέραμε πολύ και στα παιδιά. Εγώ έχω συμμετάσχει στο RoDi με μια εθελοντική ομάδα ως χοροδιδασκαλος και κάναμε μια παράσταση στο RoDi. Πριν από τον covid υπήρχε αυτή η ομάδα αλλά λόγω της πανδημίας μας έχει τραβήξει όλο αυτό πίσω, δυστυχώς.

Επομένως θα ήθελα να ευχαριστήσω και την κυρία Καρτασίδου γι' αυτή την ευκαιρία που μου δόθηκε γιατί ξεκινήσαμε σαν προπτυχιακή φοιτήτρια, προπτυχιακή φοιτήτρια και καθηγήτρια και καταλήξαμε να κάνουμε μια οικογένεια. Γιατί ο εθελοντισμός επειδή δουλεύεις, δεν δουλεύεις ακριβώς, εννοώ ότι προσπαθείς να προσφέρεις, μ' αυτούς που συνεργάζεσαι γίνεσαι οικογένεια γιατί προσπαθείτε όλοι μαζί να βρείτε ιδέες, λύσεις για να δημιουργήσεις. Αυτό που εμένα. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Πρώιου Χαρίκλεια:

Πολύ ενδιαφέρον κυρία Σπανίδου αυτά που είπες και βασικά αν μπορώ να πω ότι αυτά που είπε και η κυρία Πλατσίδου, με έκαναν να σκεφτώ λίγο για τον εθελοντισμό γιατί μπορώ να πω εγώ προσωπικά ασχολούμαι με τον εθελοντισμό από τη φοιτητική μου ηλικία και στην ουσία αυτό που καταλαβαίνω από τον εθελοντισμό είναι ότι σε γεμίζει. Σε

γερμίζει και σαν άνθρωπο και γίνεσαι πράγματι καλός πολίτης αλλά καλός άνθρωπος του εαυτού σου κάνοντας κάτι τέτοιο. Αλλά ποτέ δεν το σκέφτηκα από την ψυχολογική πλευρά που πάντα μας προσφέρει η κυρία Πλατσίδου, να δούμε λίγο πιο βαθιά το τι σημαίνει ο εθελοντισμός και συγχαρητήρια γι' αυτό και κυρία Σπανίδου. Μπράβο. Θέλετε να πείτε εσείς κυρία Σταμούλη κάτι; Κυρία Μπενάζη;

Μπενάζη Αρχοντία:

Όπως είπε και η Σοφία και εμείς ξεκινήσαμε στα φοιτητικά μας χρόνια. Εγώ από περιέργεια προσωπικά ξεκίνησα γιατί είχα ενημερωθεί μέσω των μαθημάτων της κυρίας Πλατσίδου για ένα συνέδριο και πήγα για την εμπειρία για να δω πώς είναι να είσαι μέλος μιας ομάδας και σιγά σιγά με την κυρία Καρτασίδου χτίσαμε από το μηδέν το φεστιβάλ. Και ουσιαστικά γίναμε μια οικογένεια με τα προβλήματα που έχει κάθε οικογένεια, με τις πολύ όμορφες στιγμές που έχει κάθε οικογένεια. Και νομίζω ότι πλέον είναι τρόπος ζωής. Και είναι πολύ ωραίο αυτό.

Καρτασίδου Λευκοθέα:

Θα πρέπει να πάρω λίγο τον λόγο. Δεν γίνεται, θα σκάσω.

Πρώιου Χαρίκλεια:

Καρτασίδου.

Καρτασίδου Λευκοθέα:

Δε γίνεται. Προσπαθώ και σήμερα να μη συμμετέχω στη συζήτηση αλλά με ξέρει η Μαρία με ξέρει και η Χαρούλα γιατί όλες λίγο πολύ έχουμε επενδύσει σε διάφορες εθελοντικές δράσεις. Είναι δυστυχώς απογοητευτικό ακόμα και στη σημερινή εποχή, δεν ξέρω στις άλλες χώρες δεν είναι απόλυτα σίγουροι εκατό τοις εκατό τι ισχύει, τουλάχιστο από την εμπειρία μου έχω απ' τη Γερμανία, δεν υπήρχε μια υποτίμηση ας το πούμε, συγγνώμη που θα το πω έτσι, αλλά υπάρχει μια υποτίμηση κάποιων εθελοντικών δράσεων γιατί δεν υπάρχει ένα πιο καλά οργανωμένο θεσμικό πλαίσιο.

Το 'χω πει πάρα πολλές φορές και η Μαρία θα το ξέρει και η Χαρούλα, ότι στα βιογραφικά στο εξωτερικό μετράει η βεβαίωση από εθελοντικές δράσεις. Μετράει η ενεργή εμπλοκή ενός μέλους, άσχετα αν δεν είναι επίσημο μέλος μιας ομάδας αλλά προσφέρει κάποιες υπηρεσίες. Εδώ δύσκολα θα το δούμε και νομίζω ότι αυτό πρέπει να αλλάξει. Διάφοροι φορείς που συνεργαζόμαστε θέλουνε να εμπλέξουν εθελοντές/εθελόντριες και δυστυχώς δεν υπάρχει το θεσμικό πλαίσιο να τους καλύψει. Ειδικά όταν πηγαίνουν σε

κάποιες δομές που έχεις να κάνεις με έναν άνθρωπο, δηλαδή τον εθελοντισμό τον προσφέρεις στον άνθρωπο, δεν τον προσφέρεις να πας να κάνεις τον καφέ για τη γραμματέα. Δηλαδή έχει άμεση επικοινωνία άρα είναι πολύ σημαντικό αυτοί που θα δεχτούν τον εθελοντή/την εθελόντρια να γνωρίζουν τα θέματα της ασφάλειας. Αν τους συμβεί κάτι, αν συμβεί κάτι σε ένα άλλο άτομο παρουσία του και δυστυχώς υπάρχει πολύ μεγάλη δυσκολία τουλάχιστον για κάποιους φορείς που έχω μιλήσει. Κάποιοι έχουν βρει λύσεις. Κάποιοι άλλοι όμως όχι, γιατί ο κάθε φορέας είναι υπό την εποπτεία ενός άλλου υπουργείου, το οποίο υπουργείο μπορεί να μεταφράζει ένα νομοθετικό πλαίσιο τελείως διαφορετικά από το άλλο υπουργείο, που μπορεί να ισχύει και τους δύο.

Υπάρχουν τέτοιες δυσκολίες και νομίζω ότι το κράτος θα έπρεπε να διασφαλίσει τόσο το επίπεδο προσφοράς του εθελοντή/της εθελόντριας, το τι προσφέρει και πώς. Δεν αμείβεται, πολύ σωστά τα είπε η Μαρία και με βοήθησε και εμένα σε αυτό που λέει, στο νόημα της ζωής αλλά δεν παύει να χρειάζεται και όχι την αρνητική κριτική ούτε την επιβράβευση πάντα απλά να υπάρχει ένα δούναι και λαβείν. Δεν ξέρω αν το μεταφέρω σωστά, να υπάρχει ισονομία, γιατί και ο εθελοντισμός όπως έχουμε πει και προσπαθούμε μαζί με τη Βαρβάρα τη Βάμβουρα που συνεργαζόμαστε να περάσουμε, έχει επαγγελματικές δεξιότητες. Η Μαρία που είναι πολύ στο κομμάτι της εκπαίδευσης ενηλίκων, δεν είναι ότι ο εθελοντής δεν έχει δεξιότητες ή δεν πρέπει να κατακτήσει δεξιότητες ή δεν πρέπει να τον εκπαιδεύσεις. Πολύ σημαντικό κομμάτι και η εκπαίδευσή τους. Δηλαδή έρχεται ένας εθελοντής/μία εθελόντρια και τον εκπαιδεύεις γιατί είναι ένα άλλο πλαίσιο. Τι γνώσεις έχει; Επειδή στα μαθήματά μου καλώ διάφορους φορείς, ήρθε ένας φορέας και ουσιαστικά υπήρχε τοποθέτηση των εθελοντριών ότι αν ένας πήγαινε σε ένα χώρο ως το πούμε να υποστηρίξει, να προσφέρει εθελοντική δουλειά σε ένα ανάπηρο άτομο, καλό είναι να μην έχεις γνώσεις ειδικής αγωγής, να είσαι άγραφος χάρτης. Λέω συγγνώμη, αλλά εγώ προσωπικά κάνω χρόνια εθελοντισμού. Αν με ζητήσουν να πάω να κάνω εθελοντισμό, να προσφέρω τις υπηρεσίες μου σε έναν χώρο όπως είναι για παράδειγμα ο χώρος της ψυχικής υγείας, δεν θα πρέπει να ξέρω για παράδειγμα μια κρίση ενός ασθενούς τι μπορεί να σημαίνει και πώς να το διαχειριστώ; Δηλαδή, δεν είναι ότι απλά πρέπει να θέλεις. Πρέπει να έχεις και κάποιες γνώσεις και δεξιότητες κοινωνικές, επικοινωνιακές για να μπορέσεις να συμμετέχεις ενεργά. Είναι πολύ σημαντικό να προσφέρουμε τη συναισθηματική ασφάλεια και σε αυτόν που προσφέρει αλλά και σε αυτόν που δέχεται τον εθελοντισμό. Αλλιώς νομίζω ότι χάνεται όλο το νόημα και όπως είπε και η Μαρία μετά υπάρχει μια ψυχική φθορά και από τους μεν και από τους δε και λίγο είναι δύσκολο. Συγγνώμη για την παρέμβαση, αλλά δεν μπορούσα να θέσω αυτά τα ζητήματα κυρία Πρώιου.

Πρώιου Χαρίκλεια:

Όχι, πολύ σωστά και πολύ ωραία. Όντως χρειάζεται κάποιο βαθμό για έναρξη του εθελοντισμού, κάποιες ικανότητες αλλά καθένας έχει τις ικανότητες του και νομίζω αν η οργάνωση γνωρίζει τι είδους ικανότητες έχουν τα άτομα που συνεργάζονται, πάντα βρίσκουμε αυτό το πλαίσιο. Αυτό που δεν είπα είναι ότι εγώ στην φοιτητική μου ηλικία, οργάνωνα ομάδες ατόμων που έχουν υποστεί βλάβες στον εγκέφαλο, τα οποία άτομα επίσης το έβλεπαν σαν πρόσβαση μέσα στον επαγγελματικό τους χώρο. Το χρησιμοποιούσαν σαν stepping stone για να πάνε να βρουν δουλειά. Δηλαδή συνεργάζονταν μαζί μας και σιγά σιγά πάρα πολλά από αυτά τα άτομα πλέον μπορούμε να πούμε ότι εργάζονται και βρήκαν και δουλειές και εντάχθηκαν και στην κοινωνία με άλλους τρόπους. Αλλά ο εθελοντισμός πάντα μένει μέσα τους και αυτό είναι τόσο σημαντικό.

Έχεις δίκαιο, άμα συγκρίνουμε την Ελλάδα για παράδειγμα με Αγγλία, εκεί πέφτουν μη σας πω δισεκατομμύρια ευρώ σε μη κερδοσκοπικές οργανώσεις και εθελοντές. Πιστεύω ότι αρχίζει και κτίζεται αυτό και η κυρία Καρτασίδου και το RoDi και όλοι σας εδώ μπορείτε να το κτίσετε. Όλοι μαζί μπορούμε να το κτίσουμε και να φτάσουμε σε ένα επίπεδο όπου θα είμαστε περήφανοι για τον εθελοντισμό που υπάρχει στην Ελλάδα σε θέματα αναπηρίας κυρίως. Κυρία Πλατσίδου, θέλετε να πείτε κάτι;

Πλατσίδου Μαρία:

Θέλω να πω και εγώ, αλλά υπάρχει μια ερώτηση. Μία ερώτηση την οποία θα ήθελα πρώτα να συζητήσουμε και μετά ίσως να πω και εγώ κάτι. Συγγνώμη που παίρνω τη δουλειά.

Μανούσακα Χρυσάνθη, υπεύθυνη chat:

Συγγνώμη περίμενα να ολοκληρώσετε για να περάσω στην ερώτηση. Υπάρχει συνέχεια από την κυρία Χριστιανοπούλου. Λέει «Εξαιρετική δουλειά συγχαρητήρια» και η ερώτηση που μας θέτει η κυρία Κεραμιδιώτη Βούλα είναι «Έχετε νιώσει ποτέ άσχημα σε κάποια εθελοντική δράση; Αν έγινε κάτι που σας έφερε σε δύσκολη θέση ή νιώσατε ότι σας εκμεταλλεύονται». Μπορούν να απαντήσουν και τα κορίτσια από τον ΕΡΩΔΙΟ φυσικά και οποιοσδήποτε από το κοινό θέλει μπορεί να τοποθετηθεί που έχει εργαστεί εθελοντικά ή έχει συμμετάσχει σε κάποια εθελοντική δράση.

Πλατσίδου Μρία:

Εγώ θα ήθελα τα κορίτσια να απαντήσουν πρωταρχικά και επίσης να εμπλουτίσω λίγο την ερώτηση και με ένα δικό μου ερώτημα. Όταν νιώθετε κορίτσια ότι δεν πάει άλλο, όταν έχετε νιώσει μάλλον πολύ μεγάλο το βάρος της δυσκολίας τι σας έκανε να συνεχίσετε; Είπε η Σοφία πριν και η Αρχοντιά για τις οικογένειες. Νιώθουμε μεν σαν οικογένεια αλλά μερικές φορές δυσλειτουργεί η οικογένεια. Παρόλα αυτά είστε εκεί. Γιατί;

Σταμούλη Βασιλεία:

Εντάξει η αλήθεια είναι ότι τόσα χρόνια δουλεύουμε με τη Σοφία και τις ΜΟΥΣ.Ε.Σ από πριν ξεκινήσει το φεστιβάλ και είμαστε ήδη 4 χρόνια μετά το φεστιβάλ και ας μη ξεχνάμε ότι γενικά όλες οι ομάδες αποτελούνται από άτομα και ανθρώπους και αφορούν τις ανθρώπινες και τις προσωπικές σχέσεις. Είναι πολύ λογικό πολλές φορές να υπάρχουν συγκρούσεις θα το ονομάσω αν και δεν μου αρέσει τόσο αυτός ο όρος ή δυσκολίες σε ότι αφορά την οργάνωση, τη συνεννόηση μεταξύ των ατόμων και την επικοινωνία. Πόσο μάλλον που δύο χρόνια είμαστε όλοι μέσα από μία οθόνη και έναν υπολογιστή και δυσκολευόμαστε ακόμα περισσότερο στο να επικοινωνήσουμε και να αλληλεπιδράσουμε με τους άλλους. Σίγουρα υπάρχουν πολύ δύσκολες στιγμές, ωστόσο δεν ξέρω ποια είναι αυτή η κινητήρια δύναμη, ο μοχλός που μας κάνει να συνεχίσουμε και φυσικά μετά το αποτέλεσμα που μας δικαιώνει και μας κάνει να παίρνουμε αυτή την ευχαρίστηση απ' όλες οι δράσεις μας.

Σπανίδου Σοφία:

Εγώ να συμπληρώσω. Έχει τύχει να νιώσω ότι με εκμεταλλεύονται μέσα από εθελοντικές δράσεις, όχι από το RoDi και από τις ΜΟΥΣ.Ε.Σ, και πίστευαν ότι είσαι εθελοντής αφού είπες θα το κάνεις πρέπει να είσαι απίκο για ότι έρχεται στο κεφάλι μας. Θα πρέπει να το κάνεις, γιατί είσαι εθελοντής. Επομένως πολλές φορές αυτό σε φέρνει σε μια κατάσταση λίγο, ότι σου χαλάει την ηρεμία γιατί λες ότι εγώ το κάνω εθελοντικά, ότι εγώ έρχομαι εδώ πέρα προσφέρω χρόνο από τον ελεύθερο χρόνο μου, που υπήρχαν φάσεις στη ζωή μου που δεν είχα πολύ ελεύθερο χρόνο αλλά το προσέφερα και σκέφτεσαι ότι αυτό που κάνω τα παιδιά το χαίρονται. Ωραία, αυτός ο οποίος είναι ο υπεύθυνος της εθελοντικής δράσης το εκτιμάει αυτό; Το ότι εγώ είμαι εδώ, το ότι εγώ είμαι κάθε φορά εδώ και για ποιο λόγο μπορεί να με φτάνει στα όρια, να με στρεσάρει ή να με κάνει να νιώθω άσχημα για κάτι το οποίο το κάνω πραγματικά μέσα από την καρδιά μου και μέσα από τη δικιά μου διάθεση για προσφορά.

Δηλαδή ναι, εγώ έχει τύχει να έρθω σε δύσκολη θέση και έχει τύχει να αποχωρήσω και από εθελοντικές δράσεις γιατί πλέον δεν αντιπροσώπευαν αυτό για το οποίο ξεκινήσαμε να κάνουμε και αυτό για το οποίο μπήκαμε σε αυτές τις δράσεις. Γιατί πολλές φορές ξεκινάει κάτι πολύ ωραία εθελοντικά και ήρεμα και με πάρα πολύ καλή διάθεση. Και μετά αρχίζουν να θέλουν οι υπεύθυνοι, να το πω κάπως έτσι, και άλλα κι άλλα και άλλα και να αρχίσουν να το βλέπουν και λίγο πιο επαγγελματικά και να προσπαθούν ίσως να αποκομίσουν και κάτι χρηματικό οτιδήποτε και αρχίζει μετά όλο αυτό να χαλάει λίγο. Να χαλάει λίγο η όλη διάθεση που είχαμε στην αρχή. Αυτά, ευχαριστώ πολύ.

Πρώιου Χαρίκλεια:

Μιλήσατε λίγο στην ουσία για το τι δίνει ευτυχία και ευχαρίστηση μέσα απ' όλο αυτό το πλαίσιο, αλλά κάτι που λείπει και νομίζω είναι το πιο σημαντικό είναι ότι κερδίζουμε γνώσεις και μαθαίνουμε στη ζωή και μαθαίνοντας από άλλες ζωές, για το τι περνάνε άλλοι γύρω μας και βελτιωνόμαστε κι εμείς σαν άνθρωποι. Κάποιες στιγμές μπορεί να υπάρχει και λίγο οικονομικό όφελος, μπορεί να υπάρχουν κάποια κέρδη. Ξέρω ότι σε κάποιες ομάδες δίνουμε άμα έχουμε χρήματα σε κάποιους εθελοντές οικονομική υποστήριξη, αλλά η μάθηση νομίζω είναι το πιο σημαντικό. Δηλαδή είναι το καλύτερο πλαίσιο να μαθαίνουμε και να προχωράμε με όλες τις δράσεις που έχουμε. Νομίζω ότι υπάρχει μια ερώτηση στο chat. Θέλετε να την προσφωνήσετε;

Μανούσακα Χρυσάνθη, υπεύθυνη chat:

Υπάρχει αρχικά μια τοποθέτηση από ένα άλλο μέλος της ομάδας του ΕΡΩΔΙΟΥ, την κυρία Κατερίνα Νίκο η οποία αρχικά μας λέει, «Ως ένα μικρό μέλος της εθελοντικής ομάδας του ΕΡΩΔΙΟΣ, μπορώ να πω ότι τελικός σκοπός αλλά και η ίδια διαδικασία είναι αυτό που σου δίνουν ώθηση να συνεχίσεις. Ακόμη και αν υπάρχει κάποια δυσκολία στη συνεργασία ή αλλού, το να θέλεις να προσφέρεις και να μάθεις από την όλη διαδικασία είναι το πιο σημαντικό θαρρώ. Συγχαρητήρια σε όλη την ομάδα» και έπειτα η κυρία Μαρία...

Πλατσιίδου Μαρία:

Συγγνώμη λίγο, πριν πάμε Χρυσάνθη στην επόμενη ερώτηση που είδα ποια είναι, να κλείσουμε λίγο αυτήν την απάντηση σε αυτή την ερώτηση. Αρχοντιά θες να προσθέσεις κάτι;

Μπενάζη Αρχοντία:

Με έχουν καλύψει τα κορίτσια και αυτό που είπε η κυρία Πρώιου, ότι μαθαίνεις πάρα πολύ καλά και περισσότερο τον εαυτό σου ουσιαστικά μέσα από τη συναναστροφή σου με τους άλλους.

Πλατσίδου Μαρία:

Ωραία θέλω δύο πράγματα να ανακεφαλαιώσω. Το κίνητρο μετράει πάρα πολύ. Να πιστεύεις αυτό που κάνεις. Όταν παύεις να πιστεύεις αυτό που κάνεις ή όταν αυτό που κάνεις δεν είναι σύμφωνο με τα πιστεύω σου, μπορείς να αποχωρήσεις. Το δεύτερο πράγμα, μέσα από τις απαντήσεις σας, είναι ότι υπάρχει μια κατανόηση ότι όπου υπάρχουν άνθρωποι μπορεί να υπάρχουν και προβλήματα. Και το τρίτο πράγμα είναι ότι μαθαίνω. Όχι μόνο δεξιότητες και γνώσεις, αλλά μαθαίνω να διαχειρίζομαι τις δυσκολίες, τις ανθρώπινες σχέσεις, τις επαγγελματικές σχέσεις. Ο εθελοντισμός είναι μια δουλειά, μη πληρωμένη, αλλά είναι μια δουλειά. Δηλαδή έχει ένα job description, έχει μια περιγραφή. Όταν ξεφεύγουν οι δουλειές που μου ζητάνε να κάνω από αυτήν την περιγραφή, είτε είναι εθελοντικές είτε είναι επαγγελματικές πρέπει να μάθω, να δω πώς θα το διαχειρίζομαι αυτό. Δηλαδή να αναπτύξω άμυνα απέναντι στις υπερβολικές απαιτήσεις του εργοδότη, ακόμη και αν είμαι εθελοντής. Και από την άλλη μεριά, επειδή η εθελοντική δράση είναι μια δουλειά πρέπει να αναπτύξω συνέπεια απέναντι σε αυτό. Δεν μπορώ να είμαι εκεί οπότε δεν έχω τίποτε άλλο να κάνω, γιατί η δουλειά δεν γίνεται. Αυτό ήθελα να συνοψίσω σαν το ζουμί από όλα όσα κατάλαβα ότι είπατε.

Μανούσκα Χρυσάνθη, υπεύθυνη chat:

Αν έχετε ολοκληρώσει κυρία Πλατσίδου, να περάσω στην ερώτηση; Ωραία. Η κυρία Μαρία Κιρμανίδου λοιπόν μας ρωτάει «Μπορείτε να μας πείτε λίγα λόγια παραπάνω για τις μούσες;».

Σπανίδου Σοφία:

Βασιλεία θες να απαντήσω εγώ; Θα σας πω λίγα λόγια, αν μπορεί η κυρία Καρτασίδου να σας ανεβάσει e-mail στο οποίο μπορείτε αν θέλετε να ενημερωθείτε για τις ΜΟΥΣ.Ε.Σ και τις δράσεις που έχουν γίνει. Να σας πω ότι οι ΜΟΥΣ.Ε.Σ ξεκίνησαν πριν από 8 χρόνια περίπου, δεν θυμάμαι και σκοπός μας ήταν ουσιαστικά να μπορέσουμε μέσα από τη μουσική, μέσα από τη μουσική εκπαίδευση να δημιουργήσουμε μια ομάδα παιδιών με αναπηρία. Με εθελοντές δουλεύαμε διάφορες δεξιότητες με τα

παιδιά από απλές όπως το πώς λειτουργούν μέσα σε μια ομάδα, το πώς συμπεριφέρονται, να ακολουθούν ένα μοτίβο, να ακολουθούν μια εκπαιδευτική διαδικασία. Κάναμε παραστάσεις, πήγαμε θέατρο, κάναμε διάφορες δράσεις. Τα παιδιά ήταν πάρα πολύ χαρούμενα όταν έρχονταν στο πρόγραμμα. Και ευελπιστούμε ότι τελειώνοντας η όλη δύσκολη κατάσταση με την πανδημία, θα μπορέσουμε να ενεργοποιήσουμε ξανά τις δράσεις μας γιατί για τις ΜΟΥΣ.Ε.Σ είναι πολύ βασικό στοιχείο η άμεση αλληλεπίδραση με τα παιδιά, στο πώς λειτουργούσαν μαζί μας και πόσο μεγάλη βελτίωση είχαν τα παιδιά μέσα από το πρόγραμμα. Είμαστε πάρα πολύ χαρούμενες και περήφανες γι' αυτό. Κάναμε μια πάρα πολύ καλή δουλειά, σε μια πολύ δύσκολη μέρα, την Κυριακή που λειτουργούσαμε, μια πολύ δύσκολη μέρα για όλους. Αλλά η αγάπη μας και το πείσμα μας νομίζω ότι είχε πάρα πολύ καλά αποτελέσματα και ελπίζουμε ότι θα συνεχίσουμε ξανά τις δράσεις μας. Αν κάποια από τα κορίτσια από τις μούσες θέλει να συμπληρώσει κάτι.

Μπενάζη Αρχοντία:

Νομίζω μας κάλυψες Σοφία.

Μανούσακα Χρυσάνθη, υπεύθυνη chat:

Αν θέλετε στο chat θα ανέβει το Gmail και το Facebook από τις ΜΟΥΣ.Ε.Σ που ανέφερε προηγουμένως η Σόφια. Υπάρχει και μία ακόμη ερώτηση από την κυρία Κεραμιδιώτη «Θεωρείται ότι είναι σημαντικό ή ακόμη αναγκαίο να υπάρχει τμήμα συμβουλευτικής για τους εθελοντές σε οποιονδήποτε τομέα;». Κυρία Πλατσίδου φαντάζομαι μπορείτε να απαντήσετε και εσείς δεδομένου ότι αφορά συμβουλευτική.

Πλατσίδου Μαρία:

Νομίζω ότι τα κορίτσια είναι πιο αρμόδιες να απαντήσουν και εγώ θα κάνω τη γνωστή ανακεφαλαίωση στο τέλος. Γιατί εσείς το ζείτε. Και εσείς το ζείτε.

Καρτασίδου Λευκοθέα:

Να μιλήσω εγώ τότε ως εθελόντρια;

Πλατσίδου Μαρία:

Βεβαίως, γιατί όχι.

Καρτασίδου Λευκοθέα:

Όπως λέει και η Βαρβάρα, δικό μας είναι ότι θέλουμε κάνουμε. Όποτε θέλουμε μπαίνουμε. Λοιπόν, εγώ θεωρώ ναι. Είναι αυτό που είπα στην αρχή και το τονίζω πάντα. Ως εκπαιδευτικοί που είμαστε, ένα πολύ σημαντικό κομμάτι, το τονίζω λέξεις-κλειδί: συναισθηματική ασφάλεια. Η Μαρία γνωρίζει πολύ καλά το burn out, το οποίο το παθαίνει κάποιος ως επαγγελματίας και θεωρώ το burn out μπορεί να συμβεί και σε έναν εθελοντή. Εγώ ίσως είμαι στη φάση του burn out, θα ζητήσω αργότερα συμβουλευτική το επόμενο διάστημα από την κυρία Πλατσίδου γι' αυτό. Γιατί προκύπτει ότι το νόημα της ζωής, πολλές φορές μπορεί να έρχεται σε σύγκρουση με διάφορους άλλους εξωτερικούς παράγοντες.

Όπως ανέφερες Μαρία, υπάρχουν τα κίνητρα. Ωραία, έχω τα εσωτερικά κίνητρα. Αλλά μην ξεχνάμε και την αναγκαιότητα δυστυχώς ή ευτυχώς που έχουμε όλοι μας για τα εξωτερικά κίνητρα, που στην προκειμένη περίπτωση ναι μεν είναι τα άτομα τα οποία καλούμαστε να υποστηρίξουμε, να συνεργαστούμε αλλά χρειάζονται και άλλα εξωτερικά κίνητρα που πολλές φορές και για μας τις ίδιες, δεν ξέρω αν το έχουν νιώσει τα κορίτσια, είναι αθέατα και δεν μπορούμε να τα προσδιορίσουμε. Δηλαδή, είναι κάτι που το έχω αισθανθεί, δεν μπορώ να πω ότι θα ήθελα αυτό, και ίσως είναι κάτι που σε ένα πλαίσιο συμβουλευτικής θα μπορούσε να βρεθεί όταν πάει να χαθεί το νόημα. Όταν αναζητάς ένα επιπλέον κίνητρο ή όταν αισθάνεσαι ότι δεν μπορείς, δε θέλεις, αδυνατίζει να συνεχίσεις. Οπότε είναι ένα πολύ σημαντικό κομμάτι και για να μπορέσεις να λύσεις, να διαχειριστείς μάλλον, κάποιες συγκρουσιακές καταστάσεις που αν μη τι άλλο έχεις να κάνεις με ανθρώπους. Προκύπτουν. Είναι τα όρια. Δηλαδή συναισθηματική ασφάλεια και όρια νομίζω είναι πολύ καθοριστικά και να μπορεί μια εθελόντρια/ένας εθελοντής και να τονίσουμε ότι έχω αποκλειστικά εθελόντριες, το βάζω σε παρένθεση αυτό γιατί είναι επίσης πολύ σημαντικό και πρέπει να αναφερθεί. Όχι ότι τα αγόρια δεν ενδιαφέρονται. Ίσως να δυσκολεύονται να το διαχειριστούν, δεν ξέρω. Είναι ένα πολύ σημαντικό κομμάτι επίσης σε ποια ηλικία το αποφασίζουν, υπό ποιες συνθήκες, τα αγόρια να εμπλακούν. Καταλαβαίνετε τι θέλω να πω. Σαν ιδιοσυγκρασία, γιατί η ιδιοσυγκρασιακά δεν είμαστε όλοι ίδιοι είτε άντρες είτε γυναίκες, είτε οτιδήποτε έχει να κάνει. Οπότε θεωρώ ότι θα μπορούσε να είναι πολύ σημαντικό. Δεν ξέρω αν τα κορίτσια έχουν βιώσει κάτι ανάλογο. Εγώ συμβουλευτική κυρία Πλατσίδου κλείνουμε από τις 11 και μετά.

Πρώιου Χαρίκλεια:

Μπορώ εγώ να προσθέσω κάτι; Πριν τα κορίτσια πούνε κάτι κυρία Καρτασίδου; Και συγχαρητήρια και για το έργο σας πάλι και γνωρίζω πολύ καλά τι θα πει burn out από πολλές απόψεις. Αλλά θα ήθελα να πω ότι κάτι που γίνεται, δημιουργείται μέσα από αυτές

τις ομάδες είναι επίσης φίλιες και αν σου λείπει κάτι από αυτές τις ομάδες είναι οι φίλοι που δημιουργήσες μέσα από την ομάδα. Πολλές φορές κάνεις το έργο αλλά ξέρεις ότι μπορείς να συμβουλευτείς και κάποιον άλλον εθελοντή για κάποια βοήθεια γιατί είναι φίλος σου πλέον και αυτό το κομμάτι της συμβουλής, το οριζόντιο ας πούμε, είναι πάρα πολύ όμορφο και δεν πρέπει να παύουμε να το ξεχνάμε. Δενόμαστε πάρα πολύ αναμεταξύ μας μέσα στον εθελοντισμό. Το βλέπω στο ΧΟΠΑ ΗΡΩΕΣ. Ο ένας και ο άλλος βγαίνουν για ουζάκι και παίρνουν τηλέφωνο και προσπαθούν να ενδυναμώσουν ο ένας στον άλλον και στην ουσία αυτό είναι το καλύτερο. Είναι νομίζω οι φίλιες που δημιουργούνται μέσα από όλο αυτό. Μαρία μπορείς να συνοψίσεις.

Πλατσίδου Μαρία:

Κορίτσια τι λέτε, χρειάζεστε συμβουλευτική; Από ποιους; Πώς; Αυτά. Θέλω να σας ακούσω πρώτα. Και σε ποιες διαστάσεις το τρίτο. Σε ποιους τομείς;

Σταμούλη Βασιλεία:

Εγώ θεωρώ ότι είναι απαραίτητη η συμβουλευτική στους εθελοντές και όντως η συμβουλευτική πολλές φορές προκύπτει όχι από κάποιον απαραίτητα ειδικό αλλά από κάποιον φίλο. Κάποιον εθελοντή που βιώνεται μαζί τις ίδιες καταστάσεις, γνωρίζετε τα ίδια στοιχεία, τα ίδια χαρακτηριστικά, προσπαθείτε να δημιουργήσετε κάτι μαζί, οπότε ουσιαστικά ο ένας παρακινεί τον άλλον. Ο ένας συμβουλεύει τον άλλον. Θα σου πει αν έχεις κάνει κάπου λάθος, πώς μπορούμε να το διορθώσουμε μαζί ή να προσθέσει μια άλλη ιδέα και νομίζω ότι είναι ένα πολύ σημαντικό κομμάτι πέρα από το έργο που προσφέρεις, οι σχέσεις και η κατανόηση που υπάρχει μεταξύ των μελών της ομάδας. Ίσως γι' αυτό πριν να αναφερθήκαμε και στον όρο οικογένεια. Νομίζω ότι μπορεί να χρησιμοποιηθεί σαν όρος ομπρέλα και να τα συμπεριλάβει όλα αυτά μέσα.

Μπενάζη Αρχοντία:

Και νομίζω ότι αυτό είναι τελικά που μας κάνει να συνεχίζουμε. Δηλαδή αυτό είναι που μας βοηθάει όταν νιώθουμε ότι δεν έχουμε να προσφέρουμε κάτι άλλο. Και μόνο να μιλήσουμε ας πούμε με κάποιον άλλο μέλος της ομάδας, θα θυμηθούμε ξανά ποιοι είναι οι στόχοι μας, τι έχουμε καταφέρει μέχρι τώρα, τι θέλουμε να πετύχουμε. Οπότε σίγουρα βοηθάει πάρα πολύ.

Σπανίδου Σοφία:

Εγώ θα συμφωνήσω με τα κορίτσια γιατί ήταν και η ομάδα μου στον ΕΡΩΔΙΟ. Δουλέψαμε πάρα πολύ μαζί σαν εθελόντριες και υπήρχαν στιγμές που όπως είπε η Βασιλεία, έλεγες τι θα κάνω τώρα παρακάτω, δεν ξέρω. Που κολλάς και λες δεν έχω κάτι άλλο, στέρεψα. Και ο ένας παρακινεί και δίνει αυτή τη βοήθεια στον άλλον, στο burn out που συμβαίνει. Επομένως είναι απαραίτητη η συμβουλευτική, είναι απαραίτητη. Είναι βασικό ένας εθελοντής να ξέρει ότι αν έχει ένα πρόβλημα μέσα στην ομάδα, αν έχει μια ανασφάλεια, αν νιώθει κάπου ότι κάτι τον προβληματίζει, να υπάρχει κάποιος που θα μπορέσει να τον βοηθήσει και να τον βγάλει από αυτό το αδιέξοδο. Είναι πολύ σημαντικό είτε αυτός είναι ένας συνεργάτης του εθελοντής είτε είναι κάποιος ο οποίος έχει τις γνώσεις, κάποιες παραπάνω γνώσεις πάνω στο κομμάτι της συμβουλευτικής. Κάποιος επαγγελματίας, ο οποίος όμως θα είναι μέλος της ομάδας δηλαδή όχι κάποιος εκτός ομάδας. Είναι πολύ σημαντικό.

Εμείς ας πούμε κάθε φορά πριν αρχίσουμε τις διασώσεις, όπως κάναμε και το φεστιβάλ, κάναμε ενημέρωση στους εθελοντές, στους καινούριους εθελοντές που έμπαιναν μέσα, για το ποια είναι η φιλοσοφία της ομάδας, το τι θέλουμε να κάνουμε, το πώς ενεργούμε, το τι θέλουμε από αυτούς. Πολύ σημαντικό να ξέρει ένας εθελοντής τι θέλω, τι θέλει από μένα αυτή η ομάδα. Εγώ είμαι χορεύτρια/ηθοποιός. Αν έρθει κάποιος και μου πει θέλω να κάνεις το τεχνικό κομμάτι, θα δυσκολευτώ. Γι' αυτό καλό είναι να υπάρχει κάποιος που ξέρει τις δυνατότητες της ομάδας και να μπορώ εγώ οποιαδήποτε στιγμή να του απευθύνω τον προβληματισμό μου και να με βοηθήσει να συνεχίσω.

Πλατσίδου Μαρία:

Νομίζω ότι πήραμε μια πολύ καλή εικόνα της αναγκαιότητας να υπάρχει συμβουλευτική, τόσο από ομότιμους φίλους όσο και από τους leaders, τους πιο έμπειρους ή τους υπεύθυνους, που σημαίνει ότι το πλαίσιο στο οποίο μιλάμε πρέπει να είναι οργανωμένο. Δεν είναι όλα τα πλαίσια τόσο οργανωμένα. Αυτό είναι ένα αρκετά επαγγελματικά οργανωμένο πλαίσιο. Δεν είναι όλα τόσο οργανωμένα. Επομένως οι προσδοκίες μας πρέπει να είναι αντίστοιχες της οργάνωσης του πλαισίου. Και πρέπει να το ξέρουμε αυτό και η συμβουλευτική μπορεί να είναι σε ότι αφορά την ανάπτυξη δεξιοτήτων και γνώσεων που δεν έχει ο νεοεισερχόμενος και που καλείται να πάρει ή συναισθηματική υποστήριξη σε όλη τη διάρκεια, όσο παλιός και να είναι κάποιος. Γιατί είπαμε, καιροφυλακτεί το burn out, διάφορες συγκρούσεις κλπ.

Θέλω να σας πω ένα παράδειγμα καθώς μιλούσαμε για τον εθελοντισμό, για τη συμβουλευτική, που έτυχε σε μένα σε ένα πλαίσιο εντελώς μη επαγγελματικού εθελοντισμού. Ήμουν κάποτε σε μία οργάνωση που φρόντιζαν πρόσφυγες. Ετοιμάσαμε

φαγητό για τους πρόσφυγες, οι οποίοι ήταν κυρίως άνδρες και ερχόταν κατά εκατοντάδες. Ο χώρος χωρούσε περίπου 300 με 400 ανθρώπους μέσα. Καλέσαμε νέα παιδιά για να βοηθήσουν γιατί η δουλειά όπως αντιλαμβάνεστε ήταν πάρα πολύ μεγάλη. Ήταν καλοκαίρι. Έρχεται λοιπόν μία παρέα κοριτσιών, μία εκ των οποίων ήρθε λίγο αργότερα. Για να μπει στο κτίριο έπρεπε να περάσει από έναν δρόμο που κατέκλυσαν οι άντρες πρόσφυγες. Έκαναν ουρά για να μπουνε μέσα στο κτίριο. Έπρεπε λοιπόν να περάσει ανάμεσά τους και έρχεται κατατρομαγμένη, κατακίτρινη γιατί οι άντρες κόντευαν να τη φάνε με τα μάτια τους. Η όποια κοπέλα, καλοκαίρι και ζέστη, ήρθε με σορτς, με μπούστο και με πολύ αποκαλυπτικά τα ελέη που πλούσια της έδωσε ο καλός Θεός για να υπηρετήσει οι άντρες πρόσφυγες. Αυτό. No comments. Βεβαίως προσπαθήσαμε να την ηρεμήσουμε και να της πούμε, όχι σαν μαμάδες ή σαν θείες αλλά σαν συνεργάτες, ότι για τη δική σου ασφάλεια πρέπει να είσαι ντυμένη από εδώ μέχρι κάτω από τα γόνατα. Τελείωσε.

Αυτό έτσι για να ελαφρύνουμε λίγο την ατμόσφαιρα. Αν υπάρχουν άλλες ερωτήσεις...

Πρώιου Χαρίκλεια:

Να ακούσουμε παρακάτω τι έγινε. Αυτή η κοπέλα ασχολήθηκε ή συνεχίζει;

Πλατσίδου Μαρία:

Όχι δεν ξαναήρθε. Αλλά δεν ξέρω αν ήταν η εμπειρία της αυτή που την ανέστειλε ή το γεγονός ότι δεν είναι μια εύκολη δουλειά να δίνεις χρόνο στον εθελοντισμό.

Πρώιου Χαρίκλεια:

Ναι ναι αυτό νομίζω είναι κάτι. Κάθε μη κερδοσκοπική οργάνωση, κάθε εθελοντής, κάθε φορέας που δημιουργεί εθελοντικές ομάδες για οτιδήποτε έχει και κάποιες προδιαγραφές τις οποίες πρέπει να τις σεβόμαστε. Αλλά και εκεί πάμε στο θέμα της εμπιστοσύνης. Αν εμπιστεύεσαι την οργάνωση τότε νιώθεις και αυτή την άνεση και νομίζω η εμπιστοσύνη χρειάζεται να είναι αμοιβαία σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, για να μπορείς να πιστέψεις ότι αυτό που κάνω αξίζει και συνεχίζω γιατί εμπιστεύομαι το πλαίσιο. Αν χαθεί αυτή η εμπιστοσύνη όπως είπε και η Σοφία «δεν με ενδιέφερε άλλο να συνεχίσω» δηλαδή αρχίζουν και γίνονται περίεργα όλα και μέσα σου καταλαβαίνεις την καρδιά σου να λείει, τέλειωσε αυτό το κεφάλαιο της ζωής μου. Μπράβο Μαρία ευχαριστώ που το μοιράστηκα.

Πλατσίδου Μαρία:

Ναι πρέπει να υπάρχει συνέπεια, σαν να πηγαίνεις σε μια δουλειά. Δηλαδή η συγκεκριμένη οργάνωση είχε ένα βίντεο που έπρεπε να βλέπουν οι εθελοντές πιο μπροστά και που τους προετοίμαζε ακόμη και για τον dress code. Γιατί αυτοί οι άνθρωποι, οι πρόσφυγες, έρχονται από μουσουλμανικές χώρες και είναι μαθημένοι οι γυναίκες τους να είναι αλλιώς ντυμένες. Έτσι μόνο και μόνο από σεβασμό για τους ανθρώπους που υπηρετούμε πρέπει να κρατάμε κάποια προσχήματα. Αυτό έλεγε ο κανονισμός της οργάνωσης. Όταν λοιπόν εσύ πας χωρίς να έχεις δει τίποτα, δείχνει μια έλλειψη επαγγελματικής συνέπειας. Τότε δεν είναι πολύ καλό αυτό.

Παρόλα αυτά, για να γυρίσουμε πίσω, πράγματι η συμβουλευτική είναι καθήκον του οργανισμού. Είναι υποχρέωση του οργανισμού και ο αποδέκτης της συμβουλευτικής είτε είναι εθελοντής είτε είναι επαγγελματίας τοποθετείται ανάλογα. Τη δέχεται, την αφομοιώνει στο 100%, στο 80%, στο 20% ή δεν ξέρει να πατάει. Τι να κάνουμε.

Καρτασίδου Λευκοθέα:

Άρα κυρία Πλατσίδου, θα αναλάβετε τη συμβουλευτική της ομάδας μας.

Πλατσίδου Μαρία:

Ξεκινώντας από τους leaders. Πολύ ευχαρίστως.

Καρτασίδου Λευκοθέα:

Ανοικτή πρόσκληση και πρόκληση.

Πλατσίδου Μαρία:

Πολύ ευχαρίστως, γιατί όχι.

Πρώιου Χαρίκλεια:

Υπάρχουν άλλες ερωτήσεις;

Μανούσακα Χρυσάνθη, υπεύθυνη chat:

Το chat δεν έχει κάποιες καλές τοποθετήσεις ή ερωτήσεις επί του θέματος.

Καρτασίδου Λευκοθέα:

Οπότε μπορούμε να κλείσουμε.

Πρώιου Χαρίκλεια:

Να ευχαριστήσω την κυρία Μανούσακα που διάβαζε το chat και μας έλεγε τις ερωτήσεις. Να ευχαριστήσουμε την κυρία Πλατσίδου και όλη την ομάδα και όλους όσους έχετε συνεισφέρει σε αυτή την αξιόλογη προσπάθεια. Και σας ευχαριστώ για σήμερα. Συγχαρητήρια για τον εθελοντισμό σας όπως είπα και για όλη την προσπάθεια που κάνετε. Αν θέλετε να πείτε κάτι τελευταίο κυρία Πλατσίδου ή κυρία Καρτασίδου.

Καρτασίδου Λευκοθέα:

Εγώ ήδη μίλησα αρκετά. Κυρία Πλατσίδου...

Πλατσίδου Μαρία:

Να ευχαριστήσουμε τον κύριο Σπύρο Κουζέλη που κάνει τη διερμηνεία και the show must go on κορίτσια. Καλή δύναμη σε όλα.

Χρυσάνθη Μανούσακα, υπεύθυνη chat:

Με συγχωρείτε. Ναι, υπάρχει ένα χεράκι που έχει υψωθεί από την κυρία Τζενάλ Χουσεϊν που θα ήθελε να μιλήσει.

Τζενάλ Χουσεϊν:

Καλημέρα και από μένα. Ζητώ συγνώμη, δεν ήμουν προετοιμασμένη οπότε δεν ανοίγω κάμερα. Θα ήθελα να πω θερμά συγχαρητήρια σε όλη την ομάδα γι' αυτή την οργάνωση. Ως πρώην φοιτήτρια και της κυρίας Πλατσίδου αλλά και της Καρτασίδου, είμαι ιδιαίτερα συγκινημένη. Είναι πρώτη φορά που παρακολουθώ δυστυχώς το RoDi. Στις παλαιότερες δράσεις ως φοιτήτρια είχα λάβει μέρος, αλλά έτσι πιο επίσημα που είχα την χαρά και την τιμή να οργανώσουν μια δράση, ήταν πρώτη φορά. Είμαι ενθουσιασμένη. Καμιά φορά, έτσι μια μικρή ανακεφαλαίωση σε όλα αυτά που ειπώθηκαν για τον εθελοντισμό, θα ήθελα να προσθέσω ότι καμιά φορά είναι και ο χώρος εργασίας πολύ σημαντικός για τους εθελοντές. Το κατά πόσο προωθείται να το πω;

Πλατσίδου Μαρία:

Σε χάσαμε Τζενάλ ή τελείωσες;

Τζενάλ Χουσεϊν:

Νομίζω μιλούσα αλλά δεν ακούστηκα. Οπότε ίσως χρειάζεται έτσι σε κάθε χώρο εργασίας να υπάρχει περισσότερη ενημέρωση. Δυστυχώς στην Ελλάδα βρισκόμαστε,

οπότε έχουμε να αντιμετωπίσουμε και όλα αυτά που ακολουθούν. Είμαστε λίγο πίσω σε αυτό το κομμάτι. Ευχαριστώ πολύ κι εγώ όλους και όλους τους συναδέλφους που συνεργαστήκαμε και τους σπουδαστές και καλή συνέχεια εύχομαι σε όλους.

Πλατσίδου Μαρία:

Ευχαριστούμε και εμείς Τζενάλ. Χάρηκα που σε άκουσα ξανά. Απλά ήθελα να πω λίγο κάτι, ότι σίγουρα δεν έχουμε το επίπεδο της αναγνώρισης του εθελοντισμού στην Ελλάδα όπως στο εξωτερικό, αλλά αυτό σιγά σιγά έχει αρχίσει να αλλάζει. Ας πούμε στις συστατικές επιστολές που δίνουμε στους φοιτητές μας για μεταπτυχιακές σπουδές ή για εργασία, αναφέρουμε πάντα τις εθελοντικές τους δράσεις. Αναφέρονται αυτά. Επίσης κάποιοι άλλοι φορείς, όχι δημοσίου, ιδιωτικού τομέα αποδέχονται και αναγνωρίζουν την εθελοντική συμμετοχή ατόμων παραδείγματος χάρη σε υπηρεσίες ψυχικής υγείας, για να μιλήσω για το δικό μου χώρο. Δυστυχώς αυτό δεν αναγνωρίζεται στον ιδιωτικό φορέα γιατί τυπικά χρειάζονται αποδείξεις από τα συνταξιοδοτικά ταμεία ας πούμε, που σημαίνει ότι πρέπει να υπάρχει σύμβαση. Είναι κάτι το οποίο ελπίζω ότι στο μέλλον θα επιταχυνθεί αυτή η αλλαγή ως προς την αναγνώριση του εθελοντισμού. Βέβαια ο εθελοντισμός πάντα θα είναι εθελοντικός. Δεν θα αντικαταστήσει ποτέ την εργασιακή εμπειρία. Δεν είναι αυτός ο στόχος. Αυτό.

Πρώιου Χαρίκλεια:

Ωραία. Και με αυτά θα κλείσουμε και να πάτε να γιορτάσετε τη σημερινή μέρα γιατί είναι η ημέρα του εθελοντισμού και νομίζω άρχισε πολύ ωραία. Γεια σας.

Μανούσκα Χρυσάνθη, υπεύθυνη chat:

Αν μου επιτρέπετε, συγγνώμη, υπάρχουν δύο τελευταία σχόλια. Από τον κύριο Κυριακίδη που μας δίνει συγχαρητήρια σε όλους και από την κυρία Μάνου που λέει συγχαρητήρια και καλή συνέχεια.

Πρώιου Χαρίκλεια:

Ωραία. Με αυτά θα κλείσουμε. Καλή συνέχεια και καλή ξεκούραση Σπύρο. Γεια σας.

Μπενάζη Αρχοντία:

Γεια σας.

Σπανίδου Σοφία:

Ευχαριστούμε πολύ.